

3 брой на вестник “Сияние”

С - светлина, **И** - истина, **Я** - яснота, **Н** - нравственост, **И** - искреност, **Е** - единение.

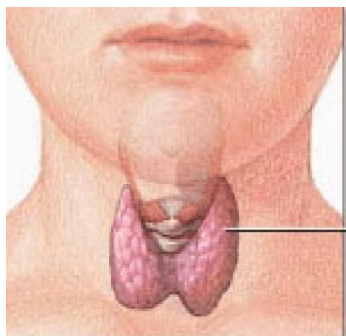
Редакционна колегия:

Мария Герасова, Петър Граматиков, Иван Миленов, Цецилия Дженкинс

Дизайн: Таня Темелкова

1. Психика, природа и здраве

Глад или лечебно хранене

щитовидна
жлеза

Този въпрос отдавна вълнува много хора. Моите наблюдения като лечител доказват, че човешкият организъм с неговите лаборатории - жлезите с вътрешна секреция, са едни от най-важните. Човек притежава почти всички химични елементи от Менделеевата таблица. Ако настъпи дисбаланс в тях, настъпват болестни процеси.

Щитовидната жлеза е основна, защото е чувствителен орган у човека и ако не умеем да регулираме чувствата си, настъпват функционални разстройства.

От многото случаи, които съм лекувала, съпоставени с резултатите от другите лечители, доказано чрез лабораторни изследвания показва, че стресовите, които са наше ежедневие, атакуват първо нея, след което се предава на останалите жлези с вътрешна секреция.

Изхождайки от медицинска гледна точка, тя регулира калциево-фосфорната обмяна и кръвната захар. При промяна на количествения им състав, заболява костно-ставният апарат, косъма става чуплив и корена му се размеква, захарта в кръвта се увеличава, тъй като влиза във взаимодействие с панкреаса.

От тук стана ясно, че при завишен количествен състав, се образуват костни наслоявания, а от друга страна при намален настъпват артрозни изменения /коксартроза/ Това е причината и за косопада, и за диабета.

Настъпват промени в централната и вегетативната нервна система. Проявяват се кожни реакции - псориазис, неврогенен дерматит, различни видове екземи, циреи и т.н.

Треморът /треперенето/, не е нищо друго, освен завишена функция на жлезата. Това е причината за заболяването Паркинсон.

Следствие ежедневната дразнимост на Щитовидната жлеза, непрекъснато се дразни вагуса /най-големият нерв в човешкия организъм/. И тъй като минава под сърцето, дава отражение към него, под формата на бодежи, стягане, тахикардия /ускорена сърдечна дейност/.

Тъй като жлезата възпроизвежда хормона йодтироин, то често се среща заболяването гуша. Не водата бедна на йод, а функционалното и разстройство, т.е. завишената й функция е причина за това заболяване.

Задръжката, или завишаването на енергийния поток, довежда до наслояване, или изземане на енергия от жлезата и от там топлите и студени възли.

Не можем да отречем, че всичко в човешкия организъм е физика, химия и обменни процеси. В крайна сметка, всичко е енергия.

От тук става ясно, че не гладът, а внасяне на хранителни продукти съдържащи съответния недостиг, могат да нормализират състоянието на всеки орган.

Съгласна съм, че организмът е арсенал от хранителни вещества, но при намаленият им количествен състав, настъпват болестни процеси. Затова е необходимо да се внесат отвън чрез храни, които съдържат тези съставки.

Внасянето на калций, фосфор, йод и комплекс от витамини, може да нормализира състоянието на жлезата.

Кои храни да консумираме?

Мляко и млечни продукти, риба, марули, корени от коприва, орехови листа, орехи, жито.

Съдържание

мляко и млечни продукти - калций

риба, марули, корени от коприва - фосфор

жито, орехи - витамин Б1 - тонизира нервната система

листата на орехите - йод

Необходимо е да се научим да се храним правилно, без да прекаляваме и да получаваме в ежедневието си храна, необходима за щитовидната жлеза - чувствителният орган на човека.

Тази рубрика се води от Мари Шуан.

Можете да задавате въпроси относно настоящата тема. Да давате свои мнения, да изпращате свои рецепти и материали.

Очакваме ви!

2. Кой, кога и защо?

Сън или действителност

Първи случай

Една вечер си лягам и заспивам. По едно време чувствам, че се изнизвам като чувал и отивам нагоре. Някаква сила ме изкарва и поема. Носи ме дълго време, правим завой и си тръгваме обратно.

През цялото време плачех, че съм млад и не искам да умирам. Молих се на силата да ме върне обратно. Беше толкова тъмно, че не виждах нищо. Събудих се и целият бях облян в пот. Не почувствах кога бях се върнал в тялото си. Сутринта отидох при лекар и той ми

каза, че съм изживял клинична смърт.

Втори случай

Баба, дядо, сестрата и баща ми отдавна бяха починали. Сънувам, че седят в стария двор, в старата къща. Вижда се и портата на двора.

Отивам при тях и ги питам:

- Какво правите?

Дядо отговаря:

- Ами, така е тука - горе. Старото си село, по старите си обичаи. Всичко е българско, няма македонци.

Правихме доста мохабет. Събудих се и пак бях целия в пот. Върнах се наново в действителността.

Трети случай

Сън ли беше, или действителност, не знам! Яви ми се една красива жена, с черна, къдрава коса. Цялата в бяло.

Казвам й:

- Много съм болен. Помогни ми! Вземи ме в болницата!

А тя махна с ръка и отговори:

- Нищо ти няма- и изчезва.

Четвърти случай

Сънувам пак баща си. Не съм сигурен, че е сън. Един мой роднина беше тежко болен. Казвам му:

- Тате, много съм зле, помогни ми!

А той:

- Не мога да ти помогна, сине. Има си хора на земята, които помагат на вас - болните. Не се притеснявай за мен! Тук съм много добре.

А аз пак питам:

- Тате, защо трябва чичо Васил да почине?

А той:

- Защото жена му е тука и си го иска. Настоява да си го вземе. Ние, не й го даваме, но тя си го иска.

Доста неща си поговорихме и накрая баща ми отсече:

- И трябва много да се молите! Да вярвате!

След този случай ходих при екстрасенс. Той ми даде две пръчки и ми каза, че ще мога да работя с тях.

Интересно! Когато ги взех, видях лека мъглица над тях и двете се кръстосаха. По-късно открих вода, на мои познати. Бях попаднал точно на водната жила.

Разказва Йордан

Рубриката се води от Маги.

Ще се радваме, ако някои от вас споделят интересни случки, свързани с темата.

Очакваме ви!

3. Страница за теб - нашето бъдеще

Легенда за Балканите

Според древните източници, Балканският полуостров е даден на човешкия род от титана Прометей. Той взел огъня от ковачницата на Хефес и го предал на хората. Дал им знанията. Научил ги да пишат, смятат и четат. Запознал ги с металите, като ги научил да ги добиват от недрата на земята и да ги обработват.

Опитомил за хората дивия бик и му нахлузил хомота, за да могат да го използват за обработване на нивите.

Прометей построил първия кораб. Опънал на него лененото корабно платно, за да може да носи по- бързо човека по безбрежното море. Той открил силата на лекарствата. Научил хората на всичко, което да облекчи житейските им скърби, за да направи живота им по- щастлив и по- радостен.

Зад оцеляването на човешкия род, отново седи той. Преди потопа, предизвестил сина си Девкалион и жена си Пара.

Девкалион построил кораб и двамата се спасили от общата гибел, която идвала от надигащата се вода от реките и моретата, и покривала цялата земя.

Легендата за Девкалион и Пара, почти се покрива с тази на Ной, и тримата му синове, за които се разказва в библията.

Небесен речник

Вега - Големият бисер

Полярната звезда - Вечната звезда. Окото на Тангра.
Венера – Най- красивата звезда
Юпитер - Голямата, бяла звезда
Сириус - Звездата на Мъдростта
Марс - Ярката, червена звезда
Сатурн - Синкавата, студена звезда
Меркурий - Вестоносецът
Антарес - Червеникавата звезда
Голямата мечка - Голямата кола
Малката мечка - Малката кола
Северната корона - Короната
Касиопея - Тронът
Стрелец - Стрелецът
Орел - Орелът
Лъв - Лъвът
Антарес - Скорпион
Телецът с плеадите - Квачката с пиленцата
Близнаци - Двуглавото куче
Мъглявината на Андромеда- Бялата длан
Орион - Ралото
Планетите - Скитащите звезда
Денонощието - Малък ден на Тангра
Годината – Големият ден на Тангра

Мъдрите редове

- * Който не почита родителите си, неговият светилник ще угасне в тъмнина.
- * Който се грижи за минутите, той никога няма да загуби деня.
- * Който пести стотинките, ще запази левовете.
- * Добрият човек обича своето отечество и вяра.
- * Който обича любовта, никога няма да погине.

4. Туй що е българско, се е наше

Обичаят “Силвистри” или “Подриване”

Село Сърневец- община Бр. Даскалови- обл. Стара Загорска

Характерното за тях, са кафтанените носии. Основен фолклорен елемент, е кръглото цвете.

Обичаят е типичен за село Сърневец.

Читалището е направило един великолепен сценарий, който ще се постарая да импровизирам.

Вечер е. До стената на къщата са допрени метла, наречена от местните хора бръсналка и лопата. Близо до тях кош, разпръснатата слама /символизираща обора/ и два, три, дървени цепеника. Георги, Дамян, Стефан и Тодор - няколко младежи от селото, се появяват на двора. Наблизо се чува песен: “Изкарай Гано говеда!”

Песните, които се пеят по време на този ритуал, са свързани с домашните животни.

Единият от младежите държи в ръката си запален фенер. Чува се гласа на Георги:

- Ей, има ли някой в къщи? Всичко е тъмно! Къде сте бре, хора?

Виждайки разпръснатата слама по земята, Димитър подвиква:

- Ей, хора, тук, като че ли цяла година не е чистено?- и се обръща към Гецата.

- На, Геца, вземи бръсналката, а Стефан лопата и почистете, та да светне!

Двамата почистват сламата и я хвърлят в коша.

- Тодоре - я изхвърли сламата, че ей, на! - обръща се Стефан към него.

Тодор подхваща коша и го вдига на пресекулки.

- Ей, един кош не можеш да дигнеш бре, човек!- възмуцава се Георги. Ако е момата, като пиле ще я вдигнеш.

В това време излиза стопанина и ги поздравява с “Добре дошли.” Приближава се и Марийка .Баща и я подканя:

- Иди, дъще и донеси баница и винце на момците!

Тя побягва и влиза в къщата. Връща се с менче вино и тава с баница. Подава им менчето с виното и по парче баница.

Момците си похапват и попийват, пожелават здраве и берекет на добитъка и стопаните, стават и се сбогуват. Дружината тръгва. В един момент, Тодор се сеца за нещо и се връща. Марийка го чака с китка в ръка. Тя му подава китката, той я грабва и побягва към дружината. Чува се гласа на Георги:

- Ей, петлите вече пропяха!

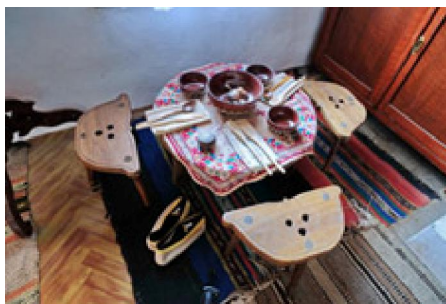
Четиримата махат с ръка и излизат навън.

Мария Герасова

На софрата

Лутеника по писачевски

Препичат се няколко червени, люти чушки и се начупват на ситно. В тенджерата за готвени се слага вода и когато заври, се прибавят лютите чушлета. Когато водата стане жълтеникава, подсолява се на вкус и се слага малко лимонена киселина. Прибавя се една чаена лъжичка начукан чесън. Върви с препечена сланина и домашен хляб.

Разядка

В една купа зелена чорба /казва се армия по писачевски/, се накълцва един праз лук на дребно и се поръсва с червен пипер по желание.

Петър Георгиев от с. Писачево

Македонска рецепта от патладжани

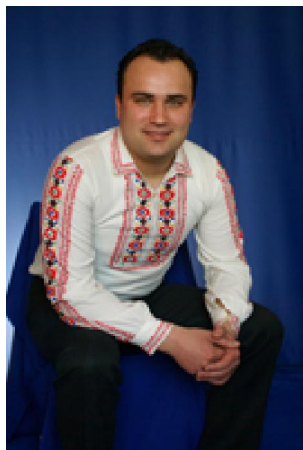
Нарязваме патладжаните на филийки. Насоляваме ги и ги изстискаме добре. В една купичка слагаме олио и една лъжица червен пипер. Топим и нареждаме. Отгоре нарязваме домати и магданоз - по-точно ги поливаме със сос.

Йорданка Златкова от Пловдив

ВЕНЦИСЛАВ ПЕНЕВ

Запознах се с него в Фейсбук. Един млад човек, а вече натрупал творческа биография.

Ученик на народният певец Константин Гугов, на когото е посветил песента “Спомени за Гугов.”

Роден е в София на 11.06.1979 година. В момента живее в Нови Искър. Студент на Югозападния университет “Неофит Рилски” - Благоевград, със специалност музикална педагогика.

“Занимавам се от малък с пеене. Обичам и да рисувам. Кандидатствах в художествената гимназия, но не ме приеха. Явно, така е било писано.

Първите ми големи стъпки като певец започнаха от 2004 година, когато БНР продуцира и първите ми записи - започна разказа си той. През 2008 година излезе първият ми самостоятелен албум, който включва 10 македонски песни, създадени от композитора Сашо Велков. Албумът носи името “Вълшебни песни от Македония.”

Песента му “Меаните майко,” става песен на месец декември 2009 година, избрана от зрителите на FOLKLOR TV. През 2009 година участва в конкурса за авторска песен на “Пирин фолк.

“Как няма да обичам македонските песни. Та корените ми са от Вардарска Македония - продължава той. Като малък баба обичаше да ми пее песента “Цъфнало цвете шарено”. И тази година смятам да се явя на “Пирин фолк” - завършва той.

А ние да се надяваме, че този млад и амбициозен човек, ще докаже себе си и ще бъде възнаграден за труда си.

Мария Герасова

Линка на песента е: <http://vbox7.com/play:15a32739>

5. Литературен калейдоскоп

Веса Гаджалова

“Галиш ма, севдин, ни галиш,
барем ми китка проводи.”

Който веднъж е бил в моята планина,
усетил е дъха и аромата на златиста смола,
когото борове докосвали го с длани
и Орфеев глас със нежност го погалвал,
не би забравил никога вълшебството на песента й.
Нейната магия безвремието разрушава,
с медния звън на радостта от живота,
с пламъка от огнището,
избухващ и пречистващ душата.

Това са думи на една голяма българка. Българка, с името Веса Гаджалова, авторката на книгата, събрала и съхранила любовните народни песни на Давидково и Манастир.

“Село, на мойто босоного детство!
Гнездо на синята ми непокорна младост!
Приех от буките ти шеметно наследство.
На внуците си завещавам да го пазят.”

Това е нейният призив към идните поколения.

На 8.02.1890г. се слагат основите на новото село Манастир. Това събитие народният певец увековичил в песен.

Граница на Енихан сторили
за турце и за българе.
Давудьво е турско останало,
турско тегло край нема.

Хайде щим, холан, да идем
в мазъна село ще сторим.
В мазъна среде горъна
до Бекираговски чифлици.

За да усетиш завладяващата красота и хармония на селата Давидково и Манастир, за да оцениш непреходното богатство на фолклора и традициите им, трябва да поживееш там, където те са се родили и до днес съпътстват ежедневието ни. Така пише в книгата си тя.

Една книга, дълбоко завладяваща, събрала песните на Родопска планина. На селата Давидково и Манастир. Всеки, който се докосне до тях, не може да не ги обикне.

Цецилия Дженкинс

Избор - свободен

Какъв сюрприз! Добре дошла Любов!
Къде се губи толкова години?
Бях млъкнала отдавна... как чу зов?
Бях пустила резето... как премина?

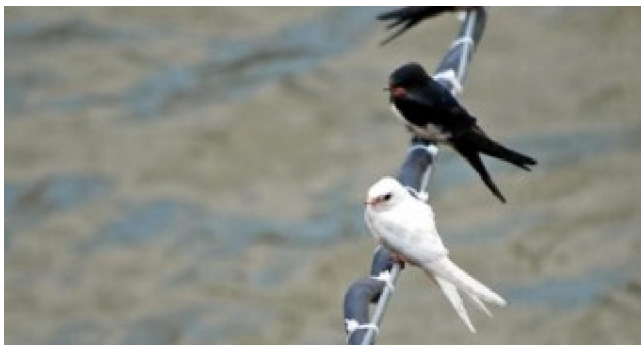
Но, щом си била пътя, влез. Седни,
че сигурно си гладна, изморена!
Да хапнем, както в миналите дни,
да споменем доброто /?/ старо време.

Не, няма да разпитвам... Аз разбрах
за себе си, че тук съм, да ти служа.
Е, имам си в тестото малко страх,
но за мая - потребност да съм нужна.

Сега ми водиш звездочел юнак,
от Бог благословен - заклет безбожник -
звезда, която не търпи капак
и чело, алергично към намордник.
Как го намери? Звънък, ярък, див,
той не за мен и от глад е тука!
И аз не искам в мене огън жив -
кого ще стопли с пламъка - памука.

Любов, ти пак на двама си напук!
но днес е друго, сбрала си безлюбни.
Какво пък. Да похапнем, щом сме тук,
а утре как решим... Избор - свободен.
Петя Божилова
Поетесата в момента живее в Мадрид

Весел гръмотрън

По жицата
Пародия
Бяла лястовица дия! -
Рекох трогнат

на овчаря,
който ме посрещна мирен
и на кучето се скара.
Бог я знай сега къде е!
Ала който я открие,
казват, че дорде живее,
щял да бъде късметлия.
Мъката ми е дълбока-
без късмет съм от

мъничък.

Гледам: всеки ръфа
кокал,
само аз паса тревичка.
/ Това е за дясната страна /

Затова съм
Тръгнал, брате,
подир лястовица

бяла...

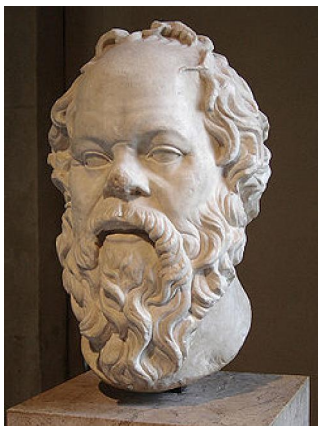
А овчарят ме
изпрати
и ми рече на раздяла:
Искаш ли да наидеш
птицата,
слушай ме добре,
приятелю:
Карай, ала не
по жицата...
Карай все по вятъра.
Янко Стефов

6. Историята и философиите

Сократ

Сократ се смята за бащата на философската етика, или морална философия.

Роден е през 469 г. пр н. е в Атина, в дома Алопекс. Баща му, Софрониск е скулптур, а майка му Фенарета е акушерка.

Още млад, Сократ има близки отношения с философа Сагор. Занимава се със скулптура и е поканен от Фидий, за да извае трите харити на Акропола, който се изграждал по това време наново.

Това е време на културен, политически и интелектуален подем на Атина, която преживявала разцвет, под управлението на Перикъл.

Сократ се жени за Ксантина, за която се говори, че е проклета жена. Но имайки се предвид, че той нито печели, нито допринася с нещо за благополучието на семейството, твърде възможно е Ксантина да е била сърдита и недоволна.

Поради голямото му влияние над младежите и различията си с възгледите на управляващите, Сократ става неудобен, и се организира набързо съдебен процес срещу него.

Близостта му с младите се смята за развращение. Неговият “деймониум”, е неговата съвест, която го спира от неморални и погрешни постъпки.

Приятелите му го съветват да избяга в друг полис, но той отказва. Не може да докаже своята невинност.

Осъден е да изпие чаша с извлек от отровното растение бучиниш и умира на 70 годишна възраст.

Спазвайки своята максима “А знам, че нищо не знам”, задава въпроси, чийто отговори водят към нови въпроси и диалектически стига до положения, които не могат да бъдат отречени.

* * *

* Този, който постъпва зле, не знае какво е добро, т е. ако човек знае какво е добро, той ще постъпва добре.

* Висшата мъдрост е да отличаваш доброто от злото.

* Говори, че да те видя.

* Доброто начало не е без значение, макар че се започва от незначението.

* Женен или неженен, винаги ще съжаляваш. Ако би се давало в брака време за проба, то целият свят би се ограничил в пробата.

* Животът е само един, между две вечности.

* Има само едно добро - знанието и едно зло - невежеството.

* Лошите хора живеят, за да ядат и пият, докато добрите ядат и пият, за да живеят.

* На хората им е по-лесно да държат на езика си горещ въглен, отколкото тайната.

* Най-богат е този, който се задоволява с най-малкото, тъй като това е богатство на природата.

* Най-добрата подправка към храната е глада.

* Не животът, а добрият живот си струва да бъде ценен.

* Не изисквай от другите това, което ти сам не можеш да изпълниш.

* Не прави на другите нещо, което те ядосва, когато го правят на теб.

* Непременно се ожени - ако вземеш добра жена ще си щастлив, а вземеш ли лоша, ще станеш философ.

* Никога не предпочитай личната си глупост, пред полезния съвет.

* Обучение, получено с пари, е по-лошо от никакво обучение.

* Обучението е запалване на пламък а не пълнене на съд.

* Онези, които искат най-малко, са близко до боговете.

* По-добре недоволен човек, отколкото доволно прасе.

* Смъртта може да е най-голямата благословия на човека.

* Щом не знаем какво е смърт, не е логично да ни е страх.

* Аз не съм атинянин или грък, аз съм гражданин на света.

* * *

Материалът представи Петър Войнов

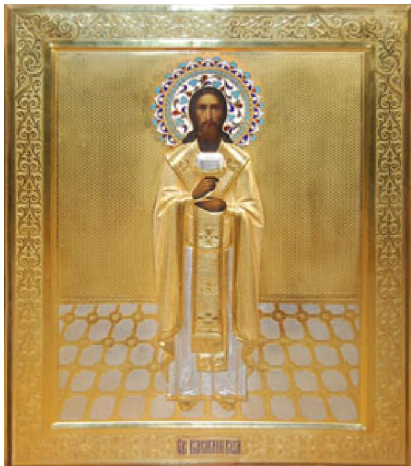
7. Духовни простори

Кападокия- огнище на християнска благотворителност

Продължение от брой 2

Сега, вече няма тежко и жалко зрелище. Не лежат пред нас хора, умрели още преди смъртта и умъртвили по- голяма част от своите телесни членове. Гонени от градовете, домовете, пазарищата, водите, людете и най- вече от близките, узнавани само по имената, а не по телесните черти. Тях не ги поставят приятелите и домашните при местата на народните събрания, и сборищата, за да причиняват със

своите болести не толкова съжаление, колкото отвращение, като съчиняват жалки песни, ако у някого е останал още глас. Но защо да описваме нашите страдания, когато е недостатъчно за това словото?

Василий, пред всички убеждавал щото ние, като люде, да не презираме хората. С човечието си към страдащите, да не безчестим Христа- единият на всички Глава, но чрез бедствията на другите, да благоустройваме своето собствено спасение. И като имаме нужда от милосърдие, да даваме своето милосърдие в заем на Бога.

Затова, този благороден и роден от благородни, и сияещ със слава мъж, не се гнусял с целувка да облекчи болестта. Прегръщал недъгавите като братя не от суетност. Така би помислил някой. Но кой е бил тъй далеко от тази страст като Василий, да научи със своето любовъдрие, да не се оставят без услуга страдащите тела.

Това е било красноречиво и безмълвно увещание. И не само градът се ползвал от това благодеяние. Напротив, на всички представители на народа, той предложил общ подвиг- човеколюбието и великодушието към нещастните.

У други, имало готвачи на храни, разкошни трапези, майсторски приготвени ястия, красиви колесници, меки и фини дрехи, а у Василий - болни, изцеряване на рани, подражаване на Христа, което не само със слово, но и с дело очиствало проказата.

Свети Василий само десет години възглавявал Кесарокападокийската катедра, но те били напълно достатъчни, да го изявят като светозарен лъч на нравствената чистота и верска ревност. Като велик строител и стълб на Божията църква.

Под редакцията на Петър Граматиков

Пътят ни зове

Пътят се вие в дебрите на дивите усои. Автобусът лети, подгонен от веселата игра на вятъра. Клонките на крайпътните дървета, като множество детски ръчички ни приветстват с “добре дошли,” на Кръстова гора!

Той е там. Сгушен сред безкрайния простор, синьото небе и зелените шубраци.

Обичам тая необятна шир и вечна тишина. Прекланям се пред Великата Сила, съхранена в този метох, в който се крие Всевисшата, Божествена енергия, която прави чудеса.

Обичам те моя, Величествена Сила и Велик Разум, който караш човеците да станат по- добри! Дай любов на другите, за да бъдеш излекуван! Такава е силата на Божествената икона, която те кара да се преклониш пред нея и да зърнеш сълзата, която се стича по бузата на Спасителя.

Обичам те мой мили, Исусе. Обичам Твоята всемогъща сила и Любов, която отправяш към човеците! Нима не беше Ти, който се жертва да бъдат спасени? Колко си милостив, Исусе! В усойте на високата планина си се скътал, в малкото манастирче и зовеш: “Елате, мили хора, за да ви дам своята Любов, а вие я давайте на своите близки!”

И аз, както всички други се отправих там, за да потърся Твоята Любов. Къде се крие Тя? Нали е в Теб, или в моите близки и далечни, които може би са забравили, че Тя съществува?

Обичам Те, Човеко- Неземни! Спасителю наш. Сърцето ми те зове всеки миг. Мир да бъде на земята! Пази я Исусе, за да живеят щастливо децата ни!

Мария Герасова

8. Наука за живия Бог

Новото учение БВС

Б - благородство в постъпките

В - вяра в доброто

С - сила в истината

е свързано с една голяма наука, наречена етика.

Като наука, етиката се формира още в античността. Основна роля играят три цивилизации - индийска /будизма/, китайска /конфуцианството/ и гръцката /възгледите на Сократ, Платон, Аристотел/.

Терминът има гръцки произход, което значи нрав, обичай, характер.

Етиката е философска наука и си взаимодейства с естетиката, аксиологията и философската атропология.

Тя съдържа правила за поведението на хората, за техните действия - дали са правилни или погрешни, морални или неморални. Тя е съвкупност от правила, водещи към морално поведение.

Етиката е основният принцип в новото учение - БВС.

Прогресът ражда умствени гиганти, но и духовни пигмеи, с отслабена съвест и човешка чувствителност, поради действието на цялата мозъчна и културна програма, чийто крайно предназначение е да обслужва централния компютър на вида.

Единствената възможност за спасение се намира в ръцете на отделния индивид, т.е. на индивида, който посредством херметическата култура, придобива жизнена самостоятелност и се откъсва от централния мозък.

“Звездният човек” Джон Бейнс

Принципите

* Истинският съвършен човек трябва да преминава през страданията и изпитанията доброволно. Ако желае някой да го последва, той може да му посочи пътя, а после да го остави да работи.

* От време на време може да го наблюдава, без да влиза в неговия вътрешен “Аз”.

* Така той спазва един от най- висшите закони - Живата етика.

* Излезте от рамката и влезте през вратата. Рамката, това е вашето физическо тяло. Вратата, това е свободата да литнете и търсите силата на Истината и Любавта.

* Вслушайте се в сърцето си, което е връзката с цялата Вселена. Това ще рече, да чуете вътрешният си глас.

* Тогава няма да грешите и тялото ви ще бъде чисто.

* Мислете правилно и за доброто. Това ще рече: “Живейте така, че да не пречите на другите!”

* Трябва да започнете да мислите по нов начин. Да придобиете ново съзнание.

* Мислете, защото идва ден на възмездие. Всяко зло рекушира върху този, който го е причинил.

* Трябва да засилите психогенната си защита, а тя е добрата мисъл. Човекът със силен характер, т.е. със силна воля, не може да бъде обсебен.

* Мислете за всяко нещо, за да не направите невъзвратима грешка.

* Направените грешки не повтаряйте. Това се казва “Разумен начин на живот.”

* Не хабете излишно енергията си, която ви дарява Живот.

* Съумейте да я овладеете, като обуздате страстите си.

* Не причинявайте болка на другите, защото всичко ще рекушира върху вас.

- * Всеки Божий ден правете равностметка на своите деяния.
- * Прощката трябва да стане ваш еталон. Запомнете: “Прости, за да бъдеш простен!”
- * Почитайте съботата, защото Бог почива тогава.
- * Строго почитайте само неделата на Възкресение Христово.
- * Влагайте умение и такт, във всяко свое начинание.
- * Бъдете истинни и добри.

9. Нашите съдби и проблеми

Земните излъчвания - проблем на цялото човечество. Тайнствената сила от дълбините

Човек не ги чува, не ги вижда, не ги подушва. Те проникват през бетон и стомана, в нашите къщи, апартаменти, спални. А също и автомобилите ни. Земните лъчи - една опасност, която ни застрашава.

Тя е ходила при десетки лекари - никой не можел да ѝ помогне. При най-малки усилия, стройната като тръстика жена, вече не можела да изкачи дори няколко стъпала. Било истинско мъчение, подсилено от депресия, безсъние и стомашни язви.

“Един ден прочетох в медицинско списание статията за земните излъчвания. Започнах да се занимавам с тази тема. Поканих в жилището си геопатолог - изследовател на земни излъчвания. Само след няколко минути човекът, въоръжен с “вълшебна пръчица“, направи откритие. На мястото, където беше леглото ми, се кръстосваха две водни жили - земни излъчвания. Още същата вечер преместих леглото си в друг ъгъл на стаята. Ако искате вярвайте, но след два - три месеца, бях здрава като камък. И то без никакви “лекарства” - сподели жената.

Земните излъчвания - една тайнсвена опасност от дълбините, която у нас или не се взема на сериозно, или се премълчава. Защото дълго време електромагнитните вълни се смятаха за фантазмагории на някакви съмнителни изследователи. Заблуда, нередко с фатални последици.

Преди години, двама учени от университета в Мюнхен, след задълбочени физически проучвания стигнаха до извода, че земни излъчвания съществуват. Лъчите възникват при пресичане на водни жили. Тези жили, или артерии, са нещо обичайно в геологията. Тяхното въздействие може да причини смърт. Понякога са необходими дълги години, докато разкрият тайната си.

По пътната мрежа непрекъснато стават катастрофи, блъскат се коли по необясними причини. Така пише в протоколите.

Ето един пример, без да цитирам имена. Шофьорка, пътувала по шосето от София за Пловдив. Попада в насрещното платно и се сблъсква с летящата срещу нея кола. Загиват трима души, двама са с опасност за живота. Полицията констатира “При неизяснени обстоятелства.”

През есента на 1990 година, в резултат на измервания извършени от работна група в Южна Германия се установява, че на местата, където е имало катастрофи, са намерени земни излъчвания.

Измерванията бяха извършени от реномиран физик, професор д-р Карл-Ернст Лоц от Биберах, дългогодишен преподавател във Висшия строителен институт. Лоц заявява, че изследванията му могат да се смятат за доказателство за взаимозависимост между земните излъчвания и пътнотранспортните злополуки.

Ето, това трябва да се има предвид, къде се строят жилища, пътната мрежа, особено кръстовищата. И ако има такива зони, да се неутрализират на самото място.

Да се правят проучвания в жилищата преди се строят и да не се строи на такива места.

Това е една даденост на природата и ние не можем да я избегнем, но поне можем да си помогнем.

Материалът предостави Петър Иванов

10. Религиозен кът

Ранно християнство

Християнството се появява много рано. Но дали е достатъчна легендата, в която император Константин вижда през нощта на 27 срещу 28 октомври 313 година Христовия кръст на небето и това му помага да спечели битката на моста Милвио срещу Максенций. Всъщност, императорът не е видял кръст, а анаграма, т. нар. “кризмон,” поставени една в друга Х и Р и затворени в кръг.

За ранното християнство бил ужасен инструмент за мъчение срещу тях. На него е загинал Спасителят. Нима това е достоен символ на тяхната религия.

Истина е, че кръстът е въведен като знак на новата религия едва през 5 век и го дължим на коптите. А ранните християни използвали като знак рибата. И то не защото е миролюбиво същество, а защото анаграмата от първите букви на гръцките думи “Исус Христос наш Баща” се чете като ХΤΙΣ, xtios, т.е. риба.

След битката на моста Милвио в центъра на Рим, откъдето се удавя Максенций, Константин приема Миланският едикт от 313 година, с което дава религиозна свобода на християните и признава тяхната религия за равностойна на другите. Но самият той остава езичник почти до края на живота си и се покръства три месеца преди да умре през 336 година, и то от Еузебий, най-върлият ариан.

Век по-късно в 393 година, император Теодосий обявява християнството като единствена и задължителна религия в империята. Така, той е първия император и стои на върха на колелото на живота в православната църква. Като пръв Василевс на Вселената, Властелин на земния свят и Божий наместник.

Християнството, през първите три века става такава огромна маса, че тяхното игнориране е немислимо. Дори висши сановници и генерали са такива. Свети Георги и Свети Димитър са само малка част от легионерските християни.

Християнството има несравнимо качество да асимилира, да поглъща в себе си различни идеи - култове, практики от всякакви религии.

Следва

Материалът подбра Коста Иванов

11. Любопитно и забавно

Човекът, който разчита древните езици чрез бустрофедон

Градът Филипополис, по настоящем Пловдив, е град на Божествената деветорка, за която пише, или е разказано в книга “За мъртвите.” Тук е Долен Египет.

Деветорката засяга град Филипополис и не значи, че Филип Македонски е дал името на този град. А значи прочетен, по бустрофедон, дава на Део - булгари писмо. То е датирало 3-4-ти век пр.н.е. И е считано за гръцко. Ние сме митическите гърци. Ние сме атлантите- титани. Тези хълмове са строени изкуствено. Тук са девет тепета. Над тях вали силна, мощта енергия и тези, които са биоенерготерапевти, са приели от тази енергия.

Филипополис дава девет нули, тъй като се разпадат глаголически и буквата Ф се състои от една черта.

Знае се от Черноризец Храбър, че прабългарите са писали черти. Буквата Ф се пресича с една черта и дава две нули. И, която е Н, се разпада на три нули, което дава седем. Глаголическото И е О. Или Филипополис дава девет нули, с девет лъча над тепетата. Ние, тука на земята, не сме виновни за унищожаването, но имаме много големи врагове - планетарни, които знаят нашата истина и продължават да работят за затриване на Божественото начало, защото сме свързани с Божествения свят. Нашата история, която мога да я покажа на гръцки текстове - разчетени надписи, стават български текстове.

Надписът от село Езерово, който се намира в Пловдивско, е разчитан от 21 световни специалисти. Аз бях 22-я и го публикувах през 1990 година.

Четворката е мой земен знак - кон. Аз съм номер четири. Всеки един от вас работи и приема на дадена честота.

В тези седем реда от надписа, който беше публикуван във вестник “Земеделско знаме,” излезе хроника на български език, от гръцки текст. Надписите са маюскулни. Те са наши. Маюскулно, значи омниоскално, на космически, върху скали.

Тези хълмове са строени изкуствено. Те са девет, а римляните имат седем. София е материалният град на Атланта. Искър се чете Едем. Своге е Божественият Арон - на Бога Ра. Едем се чете М. Хемус е Стара планина, а Емък е територията на България. Тя е Божествена. Рая на земята. И реката Искър - райка - на така, овака се чете.

Филипополис е градът на Божествената деветорка, която държи ключа на световните езици, които бяха 3000 на брой, сега са 300.

Аспий - на английски значи говоря. Така на територията Хеоп с- Буда, Брама, Мохамед, Аллах, значи сила. При Халла, свързване на двете Л, става АЕО-Н.

Оманой е Аллах. Ной е началото. Това е Лоан /на английски, бройна система/. Тук има стройна методология, която е на булгар, от времето на Атлантида - на атлантите титани. Бог - значи Део.

Теодор е транскрипция на ТД - Деодор, от рода Део - от руски Дар, Божидар. Всички имена са логически и програмират човека на планетата Земя - за какво е дошъл, за какво се е прераждал.

Аз водя звездният код на Нострадамус. Той е българин, от Преслав. Другото е френска версия. Името се чете отзад - напред. Европейците смятат, че е било

латинско. Нострадамус, значи ум, от род наш. СШ е методологията АО. Ум се разпада с Е. Всеки от вас носи ум, но вие не знаете, че е милиарди нервни клетки и чрез тях, държите връзка със света. Че вие сте част от общото тяло. Че никога не са идвали от други места цивилизации. Че те са около нас. Ние сме отивали и сме се връщали. Че гроб е свързан с Бога. Малката буква Р - значи земя. Бог със земята.

Нашият език - българският, е на Бога Ра. Той е вселенски. Чете се така: Шоп е Бог-богоров.

Цецилия Дженкинс